

O D V J E T N I Č K I U R E D

DOMAGOJ MUŽIĆ

21000 Split, Starčevićeva 13

Mob: 095/4 12 12 12

odvjetnikmuzic@gmail.com

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

d o s t a v o m

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

Predmet: **St- 247/12**

Predlagatelj: JURICA ŠEGVIĆ,
OIB: 89038966528,
Split, Washingtonova 8,
zastupan po punomoćniku,
Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu.

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

p r o t i v

Rješenja
Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
oznake i broja: PŽ-5436/2019-2
od 25. rujna 2019. g.
u svezi
Rješenja
Trgovačkog suda u Splitu
broj St-247/12-253 od dana 04. srpnja 2019. godine
broj St-247/12-262 od dana 12. srpnja 2019. godine

U četiri (4) primjerka

I/ Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovne oznake i broja 24 PŽ-5436/2019-2 od dana 25. rujna 2019. godine odbačene su kao nedopuštene dvije žalbe predlagatelja Jurice Šegvića, jedna izjavljena protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-247/12-253 od dana 04. srpnja 2019. godine kojim je u stečajnom postupku uvodno označenog stečajnog dužnika potvrđen stečajni plan, a druga protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-247/12-262 od dana 12. srpnja 2019. godine kojim je isti stečajni postupak zaključen.

Žalbe su odbačene uz obrazloženje da predlagatelj nije u roku propisanom odredbom čl. 179. Stečajnog zakona (Narodne novine broj: 44/96, 133/12, dalje u tekstu: "Stečajni zakon") predložio nastavak parničnog postupka u svezi osporene tražbine koju je prijavio u stečajnom postupku pa da su time žalbe izjavljene od neovlaštene osobe jer da predlagatelj više nije sudionik stečajnog postupka.

Budući da je predlagatelj ožalbio Rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-247/12-253 od dana 04. srpnja 2019. godine i broj St-247/12-262 od dana 12. srpnja 2019. godine upravo iz razloga što je taj sud utvrdio da predlagatelj nije u roku propisanom odredbom čl. 179. Stečajnog zakona predložio nastavak parničnog postupka unatoč činjenici što je nastavak predložila druga parnična stranka i unatoč činjenici što je sud predlagatelja pogrešno uputio na pokretanje već pokrenute parnice, to je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske bio dužan ispitati osnovanost žalbenih navoda u svezi dopuštenosti izjavljivanja žalbe i statusa predlagatelja u stečajnom postupku pa je propuštanjem utvrđivanja prednje navedenog i odbacivanja žalbe kao nedopuštene Visoki trgovački sud Republike Hrvatske počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. (2) t. (6), t. (11) i odredbe čl. 356. Zakona o parničnom postupku.

Zbog toga predlagatelj, temeljem odredbe čl. 385. Zakona o parničnom postupku u svezi odredbe čl. 117. st. (4) (Prijelazne i završne odredbe Narodne novine broj: 70/19) istog zakona, a budući da je drugostupanjsko rješenje doneseno nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 70/19), predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti predlagatelju podnošenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske oznake i broja: PŽ-5436/2019-2 od 25. rujna 2019. godine u svezi rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-247/12-253 od dana 04. srpnja 2019. godine i rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-247/12-262 od dana 12. srpnja 2019. godine zbog slijedećih pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu:

1. Pravno pitanje:

Da li je sud u stečajnom postupku dužan pravilno i potpuno uputiti vjerovnika u svezi čije prijavljene tražbine se već pred sudom vodi parnični postupak na predlaganje nastavka postupka bez obzira na postojanje odredbe čl. 179. Stečajnog zakona?

Odluka u sporu ovisi o rješenju istaknutog pravnog pitanja zbog toga što je Trgovački sud u Splitu u predmetnom stečajnom postupku rješenjem od dana 29. siječnja 2018. godine uputio predlagatelja kao vjerovnika osporene tražbine da u roku od 8 dana pokrene parnicu radi utvrđenja osnovanosti potraživanja uz upozorenje na pravne posljedice nepokretanja parnice iako je sud tada bio upoznat da je u svezi prijavljene tražbine parnični postupak već bio u tijeku.

Dakle, u konkretnom slučaju stečajni **sud je dao pogrešnu uputu** o pokretanju nove parnice umjesto da je predlagatelja uputio da nastavi već prije pokrenuti postupak pa je ovakvim propuštanjem na davanje pravilne upute, nezakonitom uputom sud stranku zasigurno doveo u zabludu.

Stoga je očito kako tim rješenjem sud predlagatelja nije uputio da je dužan predložiti nastavak ranije pokrenutog postupka u određenom roku niti ga je upozorio na pravne posljedice takvog propuštanja, a zbog čega sada predlagatelj nesmiije trpjeti ikakvu štetu jer se radi o pogrešnoj uputi suda.

Stečajni zakon jasno razlikuje dužnost pokretanja parnice sukladno odredbi čl. 178. od dužnosti predlaganja nastavka parnice sukladno odredbi čl. 179. istog zakona što nedvojbeno potvrđuje kako je **sud bio dužan dati potpunu i pravilnu uputu koja je trebala sadržavati kako upozorenje na postupanje po odredbi čl. 178. (pokretanje parnice) tako i upozorenje na postupanje po odredbi čl. 179. (nastavljanje parnice)** Stečajnog zakona što je u konkretnom slučaju potpuno izostalo!

Tako da bez obzira na činjenicu što je odredbom čl. 179. Stečajnog zakona propisano da je vjerovnik osporene tražbine dužan predložiti nastavak parničnog postupka ukoliko je postupak bio pokrenut prije otvaranja stečaja, **sud je svejedno bio dužan vjerovnika pravilno uputiti na ostvarenje određenog prava**, baš kao što je i odredbom čl. 348. st. (1) Zakona o parničnom postupku jasno propisano da stranka može podnijeti žalbu protiv presude donesene u prvom stupnju pa je sud svejedno dužan kod pisanja presude kao njezin sastavni dio napisati i pravilnu uputu o pravnom lijeku, odnosno ponoviti ono što je propisano zakonom.

Naime, *ratio legis* prednje navedene zakonske odredbe ali i načela iz odredbe čl. 11. Zakona o parničnom postupku jest u tome da se stranka uputi na ostvarenje određenog prava, u konkretnom slučaju prava da stranka u posebnoj parnici dokaže osnovanost svog potraživanja, pa je sud davanjem pogrešne upute povrijedio ta pravna načela.

Osiguranje jedinstvene primjene prava ovisi o rješenju istaknutog pitanja zbog toga što odluka Visokog Trgovačkog suda kao suda drugog stupnja odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske kao revizijskog suda.

Ovo iz razloga što je revizijski sud ranije svojom odlukom poslovni broj Gzz 43/85 od 22.08.1985. godine zauzeo stajalište da **pogrešna uputa suda ne može ići na štetu stranke**, kao i da je tek pravilnom primjenom odredbe iz čl. 267. i čl. 269. Stečajnog zakona moguće zakonito primijeniti i predmnijevu prema kojoj će se smatrati da je vjerovnik odustao od prava na vođenje parnice ako nije u roku predložio pokretanje ili nastavak parnice, a koje stajalište je sadržano u Rješenju Vrhovnog suda RH broj Revt 148/2016-2 od 11.07.2017. godine.

Također, u odnosu na istaknuto pravno pitanje sudska praksa viših sudova nije jedinstvena uzimajući u obzir pobijanu odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i odluku istog suda broj Pž 2659/05-3 od dana 24.05.2005. godine u kojoj se jasno navodi da **pogrešna uputa prvostupanjskog suda predstavlja apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka** jer da doista vjerovnik koji je pokrenuo parnicu prije pokretanja stečajnog postupka neće podnositi novu tužbu već će podnijeti prijedlog za nastavak prekinutog postupka.

S u d s k a p r a k s a :
- Vrhovni sud RH, broj Gzz 43/85 od 22.08.1985. godine,
- Vrhovni sud RH, broj Revt 148/2016-2 od 11.07.2017. godine,
- Visoki trgovački sud RH, broj Pž 2659/05-3 od 24.05.2005. godine.

2. Pravno pitanje:

Ako je trgovački sud u stečajnom postupku pogrešno uputio vjerovnika u svezi čije prijavljene tražbine se već pred sudom vodi parnični postupak na pokretanje postupka umjesto na predlaganje nastavka već pokrenutog postupka, radi li se tada o nezakonitom postupanju suda iz odredbe čl. 354. st. (2) t. (6) Zakona o parničnom postupku?

Odluka u sporu ovisi o rješenju istaknutog pravnog pitanja zbog toga što je Trgovački sud u Splitu kao stečajni sud u trenutku donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama znao da se u svezi predlagateljve tražbine pred Općinskim sudom u Splitu već vodi parnični postupak oznake P-422/2017, a što je predlagatelj jasno naveo u pravodobno podnesenoj prijavi tražbine.

Davanjem pogrešne upute prvostupanjski je sud notorno postupio nezakonito jer je predlagatelj pogrešno uputio na pokretanje parnice iako je odredbom čl. 179. Stečajnog zakona jasno propisano da će u slučaju postojanja parnice vjerovnik biti dužan u roku od 8 dana predložiti nastavak te parnice što jasno ukazuje da je već samim **odredbama Stečajnog zakona napravljena jasna distinkcija** između odredbe čl. 178. (pokretanje parnice) i odredbe čl. 179. (nastavljanje parnice).

Stoga je sud bio dužan dati potpunu i pravilnu uputu što obuhvaća kako upozorenje na postupanje po odredbi čl. 178. (pokretanje parnice) tako i upozorenje na postupanje po odredbi čl. 179. (nastavljanje parnice) Stečajnog zakona što je u konkretnom slučaju izostalo.

O ovom pravnom pitanje nema prakse revizijskog suda pa je time ispunjena pretpostavka dopuštenosti revizije iz odredbe čl. 385.a Zakona o parničnom postupku.

3. Pravno pitanje:

Kada je drugostupanjski sud odbacio žalbu kao nedopuštenu i potvrdio prvostupanjsku odluku temeljem odredbe članka 368. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u obrazloženju te odluke nije ocijenio niti naveo zbog čega nisu postojali žalbeni razlozi iz kojih proizlazi dopuštenost izjavljivanja žalbe, je li time bitno povrijedio odredbu članka 375. stavak 1. Zakona o parničnom postupku?

Odluka u sporu ovisi o rješenju istaknutog pitanja zbog sljedećih razloga:

Tumačenjem stajališta koje je zauzeo Visoki trgovački sud u pobijanoj odluci moguće je zaključiti kako je taj sud prihvatio utvrđenja Trgovačkog suda u Splitu po kojem predlagatelj nije u zakonom propisanom roku predložio nastavak ranije pokrenutog parničnog postupka bez obzira na pogrešnu uputu i bez obzira na ostale žalbene razloge predlagatelja, ali Visoki trgovački sud u obrazloženju pobijanog rješenja o tome ništa ne navodi.

Podnesena žalba predlagatelja sadrži navode o apsolutno bitnim povredama odredaba parničnog postupka po čl. 354. st. 2. t. 11) i žalbeni razlog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ali o tome **žalbeni sud nije uopće odlučio niti dao svoje razloge ni pravna stajališta.**

Drugostupanjskim Rješenjem nisu ocijenjeni žalbeni navodi koji su od odlučnog značenja niti su označeni razlozi koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti isti sud pa tako nisu uopće ocijenjeni bitni žalbeni navodi tuženika da prvostupanjsko rješenje:

- nema obrazloženja **o pogrešnoj uputi**
- nema obrazloženja **o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju**
- nema razloga **o odricanju od žalbe protiv pobijanih prvostupanjskih rješenja**

Takvim prednje opisanim postupanjem drugostupanjskog suda, notorno je počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 375. st. 1. ZPP-a jer žalbeni sud nije dao nikakvo obrazloženje glede žalbenih navoda koja povreda je zasigurno utjecala na pravilnost i zakonitost drugostupanjskog rješenja.

Razlozi koji pitanje čine važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost građana: Drugostupanjski sud je propustio, a bio je dužan vrednovati i ocijeniti sve bitne žalbene navode, s tim što je propustio o tome nedvosmisleno dati i obrazložiti svoje ocjene i primijeniti materijalno pravo pa je time drugostupanjski sud postupio protivno shvaćanju revizijskog suda i dosadašnjoj sudskoj praksi i jasnom shvaćanju revizijskog suda iskazanom u brojnim odlukama primjerice onima poslovne oznake: Rev 893/2009-2 od 27.05.2015.g., Rev x 958/2011-2 od 11.12.2013.g., Rev x 734/2012-2 od 28.1.2014.g., Rev x 769/2012-2 od 18.9.2013.g., Revr 1317/13-2 od 30.9.2014.g., Revr 808/2014-3 od 13.01.2015.g., Rev x 56/2015.2 od 10.03.2015. g.

S u d s k a p r a k s a: - Vrhovni sud RH broj Rev x 769/2012-2 od 18.9.2013. g.
- Vrhovni sud RH broj Rev x 734/2012-2 od 28.1.2014. g.
- Vrhovni sud RH broj Revr 1317/13-2 od 30.9.2014. g.
- Vrhovni sud RH broj Rev x 56/2015-2 od 10.03.2015. g.

Zbog prednje iskazanog ovo pitanje je iznimno važno za osiguranje ravnopravnog položaja svih parničnih stranaka, a konačno sa svrhom onemogućavanja jednostranog protupravnog postupanja drugostupanjskih sudova donošenjem odluka bez obrazloženja čime se povrijeđuje osnovno pravo stranke na obrazloženu sudsku odluku, pored već zauzetog shvaćanja revizijskog suda. Stoga je ostvaren zakonski razlog podnošenja revizije propisan u odredbi članka 382. stavak 2., u svezi članka 385.a ZPP-a.

4. Pravno pitanje:

Može li stečajni vjerovnik izgubiti status sudionika stečajnog postupka pa da nema niti pravo na pravni lijek protiv odluke kojom se stečajni postupak zaključuje ako u svezi osporene tražbine nije u roku propisanom odredbom čl. 179. Stečajnog zakona predložio nastavak ranije pokrenutog postupka?

Odluka u sporu ovisi o rješenju istaknutog pravnog pitanja zbog toga što je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske žalbe predlagatelja protiv rješenja o odobravanju stečajnog plana i zaključenju stečajnog postupka odbacio kao nedopuštene uz obrazloženje da je predlagatelj propuštanjem predlaganja nastavka postupka *ex lege* prestao biti ovlaštena osoba koja može izjaviti žalbu.

Kada određena činjenica proizlazi iz samog zakona, dakle *ex lege* i kada sud ne donosi nikakvo deklaratorno rješenje stranka naprosto mora imati pravo na pravni lijek protiv konačnih odluka jer u protivnom proizlazi da stranka za koju sud utvrdi da više nije sudionik u postupku nikada nema pravo na pravni lijek protiv takve sudske odluke, a što je osnovna pretpostavka za poduzimanje bilo kakvih drugih radnji u postupku koje naravno može poduzimati samo stranka.

Stečajni zakon nema odredaba o pojmovima i izrazima tog zakona, pa tako ni o pojmu sudionika stečajnog postupka, ali se pojam sudionika ima cijeniti po pravilima Ovršnog zakona o sudionicima u sudskom ovršnom postupku u kojima sudionik označava osobu koja u postupku ovrhe nije stranka, a u postupku sudjeluje zato što se u njemu odlučuje o nekom njezinom pravu ili zbog toga što ima pravni interes, a predlagatelj zasigurno ima pravni interes budući da se ishod stečajnog postupka izravno odražava na njegovo imovinsko pravo.

Dakle, predlagatelj koji nije bio obuhvaćen stečajnim planom jer je prvostupanjski stečajni sud samo na temelju navoda stečajnog upravitelja zaključio da isti nije u zakonom propisanom roku predložio nastavak parnice radi utvrđenja osnovanosti prijavljene tražbine i koji je protiv takvog rješenja izjavio žalbu koju je drugostupanjski stečajni sud odbacio kao nedopuštenu, zapravo nikada **u stečajnom postupku nije imao pravo na pravni lijek**, a čime je ostvaren revizijski razlog iz odredbe čl. 385. st. (2) u svezi odredbe čl. 354. st. (2) t. (6) Zakona o parničnom postupku.

Osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u primjeni ovisi o rješenju istaknutog pitanja zbog toga što je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda, a sudska praksa viših sudova nije jedinstvena uzimajući u obzir pobijanu odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i odluku istog suda broj Pž 6207/06-4 od dana 07.02.2007. godine u kojoj je izraženo stajalište o definiranju i položaju sudionika u stečajnom postupku.

S u d s k a p r a k s a: - Vrhovni sud RH, broj Gzz 43/85 od 22.08.1985. godine,
- Visoki trgovački sud RH, broj Pž 6207/06-4 od 07.02.2007. godine.

5. Pravno pitanje:

Da li je stečajni sud bio dužan izvršiti uvid u spis parničnog suda i ocijenjivati dokaze provedene u tom parničnom postupku radi utvrđivanja činjenice je li stečajni vjerovnik osporene tražbine u roku propisanom odredbom čl. 179. Stečajnog zakona predložio nastavak postupka?

Odluka u sporu ovisi o istaknutom pravnom pitanju jer je prvostupanjski stečajni sud propustio izvršiti uvid u spis parničnog suda i točno utvrditi činjenicu o predlaganju nastavka postupka, već je bez uporišta u dokazima prihvatio navode stečajnog upravitelja i rješenjima potvrdio stečajni plan i zaključio stečajni postupak.

Prednje navedeno kao žalbene razloge naveo je i predlagatelj u svojim žalbama, pa je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zasigurno trebao ukinuti pobijana rješenja jer se notorno radi o nedostacima zbog kojih se ta rješenja nikako nisu mogla ispitati budući da stečajnom spisu ne prileži parnični spis pomoću kojeg bi drugostupanjski stečajni sud mogao provjeriti osnovanost tih navoda.

Osiguranje jedinstvene primjene prava ovisi o rješenju istaknutog pitanja zbog toga što odluka Visokog Trgovačkog suda kao suda drugog stupnja odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske kao revizijskog suda, odnosno od odluke VSRH Revt 140/2012-2 od 19.09.2012. godine u kojoj je jasno navedeno da je pogrešno shvaćanje da stečajni sud ne bi bio ovlašten ocijenjivati dokaze koji su provedeni u parničnom postupku i da nema zapreke da u tu svrhu pregleda isprave ili izvedene dokaze jer se time ne ograničava niti ugrožava kompetencija parničnog suca.

Tim više što u parničnom postupku Općinskog suda u Splitu broj P-422/2017 nije doneseno rješenje o obustavi postupka pa je stečajni sud zasigurno bio ovlašten izvršiti uvid u taj spis i utvrditi sve činjenice bitne za donošenje odluke u stečajnom postupku.

S u d s k a p r a k s a: - *Vrhovni sud RH broj Revt 140/12 od 19.09.2012. godine.*

II/ Podnošenjem ovog prijedloga, predlagatelj razložno, motivirano i opravdano ukazuje na prednje opisane nepravilnosti i nezakonitosti u donesenim prednje citiranim odlukama prvostupnog i drugostupnog stečajnog suda, pa radi osiguranja pravilne i jedinstvene primjene materijalnog i postupovnog prava te ravnopravnosti svih u toj primjeni, predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske neka razmotri istaknuta pravna pitanja i predlagatelju temeljem odredbe čl. 385.a Zakona o parničnom postupku dopusti reviziju.

U Splitu, 5. studenoga 2019. g.

JURICA ŠEGVIĆ, p.p.